

Gåxsjö

skolas bytidning

Ärgång 2

Nr 1 januari 2000

Pris 10 kronor

Gott nytt år, sekel och millennium!

Ett år, hundra år, tusen år till nästa tidskifte. De två senare kan man vara säkra på att ingen av oss får uppleva. Så det var nog något väldigt stort man fick vara med om det här nyåret.

Men egentligen är det väl som citatet jag läste häromdagen säger: "Det är inte tiden som går fort. Det är vi, som rusar fram i en stillastående evighet."

Jag vill börja det nya utgivningsåret med att be om ursäkt för den dåliga kvalitén på förra tidningen. Eller jag kanske ska känna mig som en riktig journalist. Den innehöll nämligen många fel som man nästan dagligen kan hitta i den väletablerade dagspressen. Kritiken lät inte vänta på sig (alla vet väl hur mammor är).

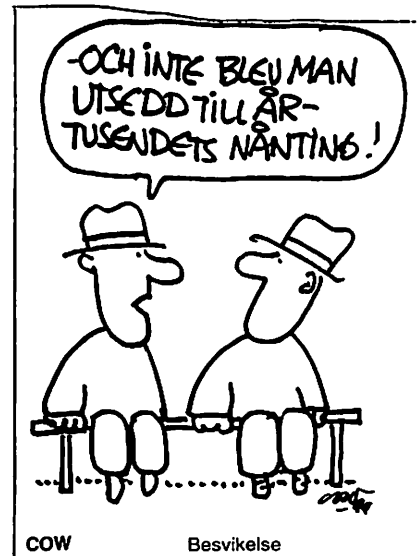
Förutom stavfel och annat smått och gott, så blev lilla Elias Kuttainen döpt av mig till Elis. Förlåt lilla vän.

Så ett litet försvarstal: Jag hade väldigt bråttom med att få ut tidningen den här gången. I Uppsala väntade nämligen en konsert med Orphei drängar. En helt fantastisk konsert, med Tomas von Brömsen som gästartist. Det är tionde året i rad, jag fått förmånen att njuta av OD:s Caprice, som går av stapeln första helgen i december varje år. För mig är det inledningen på julfirandet. Ingen jul utan OD. Vem har då förmåga att koncentrera sig på korrekturläsning?

Ett och ett halvt år har vi nu bott i Gåxsjö, utan "hemlängtan". Varje dag är en gåva. Det som grämer mig lite är att jag inte fick förmånen att växa upp här, men bättre sent än aldrig.

"Den stillastående evigheten" är fylld av spännande, roliga och meningsfulla saker.

Lisa Lindholm Sandberg

Gåxsjö skolas bytidning

Adress: Lisa Lindholm Sandberg
Gåxsjö 4461
83070 HAMMERDAL

E-post: t.sandberg@telia.com
postgiro nr. 401 43 87 - 7

Deadline den 26 mars

Hej!

Vi blir nya Gäxsjö-bor till hösten. Då flyttar vi upp från Lådna i Stockholms skärgård. Vi har köpt huset och smedjan efter Olle Ljungmark.

Jag går nu sista terminen på Steneby - skolans utbildning i konstsmide, Torbjörn snickrar och skruvar. Tindra tycker mest om att jaga fågel.

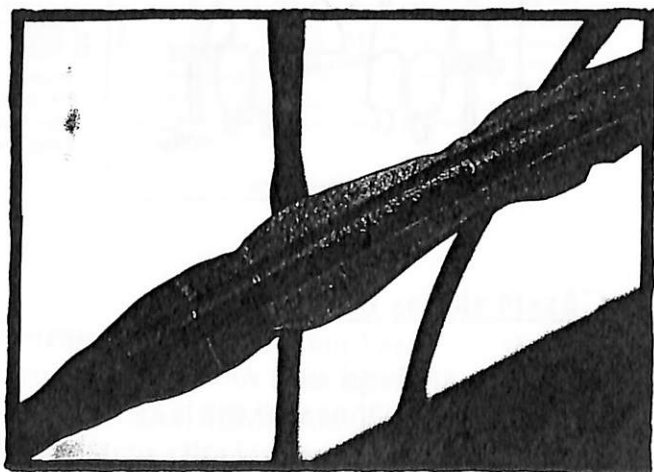
Vi kommer upp någon gång ganska snart hoppas jag. Kom gärna in och hälsa på om ni ser att vi är där!

Vi ses!

Susanna, Torbjörn och Tindra

Hjärtligt välkomna när ni kommer!

Red.

Detalj ur smidesarbete, 1999

Utdrag ur texter skrivna av eleverna på mellanstadiet.

Buddismen

Buddismen uppstod i norra Indien för mer än 2000 år sedan. I Sverige finns mellan 5000 och 15000 buddister. Hjulet är ofta symbolen för buddismen. Ekrarna symboliserar den åttafaldiga vägen till frälsning.

Några regler i buddismen:

- Inte ljuga
- Inte stjäla
- Inte dricka sprit eller röka
- Inte döda någon människa, något djur eller något levande
- Inte vara otrogen eller "ta" en gift man från en annan kvinna

I buddismen tror man inte på gudar. Buddah är deras lärare. Man mediterar mycket och buddismen är ett sätt att leva och tänka.

Det högsta man kan nå kallas nirvana.

Mats Persson

Storsjöodjuret

Alla har väl hört talas om Storsjö-odjuret i Storsjön i Jämtland. Det sägs att det är så stort att det når runt Frösön och kan bita sig själv i svan-sen. Många seglare, fiskare och andra båtmänniskor har letat efter Storsjöodjuret. Det är bara få som har sett det. Det finns inte bara ett Storsjöodjur. Det finns ett Loch Ness-sjöodjur också. Det finns i Skottland. Jag vill gärna se Storsjöodjuret. Skulle ni vilja det?

Fredrik 11 år

För själ och hjärta

Hemma

Att resa gör din själ så rik
på minnen ock du samlar
men detta är mest retorik
med vackra ord som skramlar
Se dig om i hemmets härd bland de triviala
tingen
hemmet är din egen värld
du byta vill med ingen
Din horisont kan synas trång
och dagen lik de andra
tiden den kan kännas lång
att bland det kända vandra
Men tänk då på vad trygghet är
att du av dina egna hålles kär
Vad kan du mer begära?

Mr X

Ju mer man vet,
ju mer vet man,
att man inte vet.

AW

Tänkvärda ord från en läsare:

"Vilken härlig vinterdag!
Jag ser ut genom fönstret, där är som en
skir vit gardin av fallande flingor. Allt är så
stilla, marken gläds åt det vita skyddande
täckte som snön breder ut. Vilken vidunder-
ligt vacker värld!
Då slår mig en tanke, hur kan det då bli så
fult och svart som det är i de länder där
våldet råder, där så många gör illa, så
många lider?
Hur kan jag vara så favoriserad att jag får
se så mycket fint och vackert?
Hur kan jag få leva och bo i ett av jordens
finaste länder?
Har inte alla människor rätt till ett värdigt
liv?
Varför?"

Anonym

Je minns.....

Det var en kulen dag i mitten av december
i början av sextiotalet, som jag var ute och
jagade tjäder norr om Lomsjön. Vid 11-
tiden hade jag stannat där Lomsjön börjar
och tänt en kaffeeld. Då kom Anton från
Lomåsen skidande för att titta till sina
minkfällor. Han som i hela sitt liv varit en
riktig skogsmänniska, kom och satte sig
och vi började prata jakt. Anton berätta-
de, att han i början av trettiotalet var på
väg hem till Lomåsen från en fäbod vid
Öjån, där han bott och huggit timmer hela
hösten. När han passerade Storån kom han
på ett fårskt älgspår, som han följde efter.
Älg, var på den tiden ett mycket sällsynt
villebråd. Efter ett par kilometers spårning
nådde han upp älgen på Stockmyren, där
han kunde skjuta ett skott. Älgen träffades
men fortsatte mot Storån. Anton nådde
älgen men vågade inte skjuta något mer
skott, då Nylandsbyn var nära. Han vän-
tade tills älgen dött, varpå han tog ur den.
Sen skyndade han hem till Lomåsen. Där
samlade han ihop alla som hade skidor och
kunde bära något. Hela bylaget åkte ner
till älgen, flådde, styckade och gjorde
lämpliga bördor, varpå man fram på mor-
gonsidan åkte hemåt. Anton sa sedan något
som fastnade i mitt minne:
- Det var nog första julen på länge som det
var kött på alla bord på Lomåsen. Då kun-
de det väl inte vara så fel att ta sig en älg i
alla fall, fast det var tjuvskytte.

Bertil på Bränna

Några episoder från mina år i Gåxsjö.

För att börja från början: När jag på som-
maren 1947 som nyexaminerad småskol-
lärarinna skulle söka jobb och hittade en
annons om en ledig tjänst så nära hemor-
ten, blev jag naturligtvis glad. Jag lånade
telefon i granngården för en första kontakt
med Gåxsjö. Jag ringde upp Johan Karls-
son och presenterade mig. Samtalet minns
jag mycket väl: "Jag heter Anhild Österud,
men en Sven Erså å a'Linnea i Sikås e
miin föräller". Johan Karlssons svar blev:
"Ja, je hör att du int e skåning".

Jag fick jobbet, och glad i hågen körde pappa (med häst) ett bord, några stolar, en säng, lite köksutrustning, en bokhylla och symaskin till Gåxsjö. Jag skulle bo på lärarbostadens övre våning och så började det första läsåret.

Tack alla ni som var mina elever i Gåxsjö! Tänk, vilken tur att hamna i en skola där man kunde få lite hjälp i början. Matsäcken från seminariet var inte stor, men Ante Wikberg kunde ge råd och stöd. Hos honom och "moster" Lisbet hade jag mitt andra hem under det första året i Gåxsjö. Min första friluftsdag med klassen var en härlig dag. Egentligen skulle vi plocka lingon till bespisningen, men vi hittade inga bär. Vi lekte "Påven bannlyser" i stället. Jag kan inte ens från min egen skoltid minnas en roligare dag i skogen. Vad mattanten Märta Larsson sa, när vi inte hade några bär minns jag inte. Vi kanske fick lägga lite sylt på pannkakorna den vintern.

De tre kommande åren i Gåxsjö bodde jag på Bränna. Att vara på mitt rum ensam var ju inte så spännande, så hos Ecke och Gerda tillbringade jag många timmar på kvällarna. Jag fick väva i Gårdas vävstol. En kudde i rosengång blev resultatet.

En annan friluftsdag minns jag också mycket väl. Det var vårvintern 1951. Jag var ganska rund om magen för jag skulle bli mamma i slutet av sommaren. Vi åkte kälke på landsvägen i backarna från Högsve och ner mot byn. Vi startade med glatt mod. Jag satt bak på en kälke med en av skolpojckarna som förare. Hur det nu var så körde vi av vägen och rakt ut i landsvägsdiket. Jag flög över kälken och föraren, och min tanke var: "Hur gick det för grabben? Klämde jag ihjäl honom mot ratten?" När jag kravlade mig upp ur snödrivan och kom upp på landsvägskanten möttes jag av ängsliga ögon: "Hur gick det med frökens mage och baby?" Vi drog båda en suck av lättnad när ingen blivit skadad, satte oss åter på kälken och fortsatte färden mot skolan.

Förutom de fyra åren i Gåxsjö skola så gifte jag mig i kyrkan där. Hans Abrahamsson gjorde sin sak ordentligt, för äktenskapet håller än. En av mina döttrar är gift med en Gåxsjöbo och de har ett fint fritidshus vid sjön, så jag måste erkänna: En bit av mitt hjärta har jag nog i Gåxsjö.

Anhild Ericsson
Sikås

Den s.k. Gåxsjöboken

är nu i slutskedet av skrivandet. Det är en dokumentation som i sista omgången pågått i snart tre år. Boken kommer att omfatta byarna Lomåsen, Nyland, Klumpen och Gåxsjö. Ett heltäckande fastighetsregister med ägare, brukare och bilder. Antavlor och ägandeförhållanden från dåtid till nutid. En rikt utforskad lokal historia med förankring i varje by. Boken beräknas komma ut till sommarens Bygdedagar. Priset vet vi ingenting om ännu eftersom inget tryckeri har kontrakterats.

Vi som på olika sätt och i olika hög grad har arbetat med boken de senaste åren är: Dagny Rolandsson, Ingvar och Britta Jonsson, Birgitta och Karl-Axel Olofsson, Göran Wikberg, Anitha och Per-Åke Andersson, Per-Olger Bardosson, Ingemar Öhrberg, Ronne Ejderkrans, Stefan Lundin, Erik A. Egervärn, Lisa Lindholm Sandberg och Gun Persson.

Gun Persson

En ny tröja?

BIG har låtit trycka upp tröjor med nedanstående logga på ryggen. Det är college-tröjor i mycket god kvalitet och flera färger att välja mellan, till ett pris av 230 kronor. Kerstin Johansson (tel. 40002) tar emot beställningar.

Det är ett utmärkt sätt att synas, och ett sätt att marknadsföra Gåxsjö på

Millenniumskifte

Förväntningarna inför firandet av 1900-talets sista nyårsfest var stora och de infriades med råge. Under hela 1999 har diskussioner förts om att ordna ett bygemensamt firande. Tack vare ett fint samarbete mellan Gåxsjö församling, Bygdegårdsföreningen och BIG Gåxsjö ekonomisk förening fick vi uppleva en nyårsafton som innehöll både musik, teater och god mat. Kvällen började med musikandakt i kyrkan kl 18.00. Via inslag av trumpet, piano, orgel, kör och stråkkvartett uppförde Gåxsjö kyrkokör med instrumentalister sång och musik som spände över det senaste årtusendet. 131 personer hade trotsat kylan och kommit till den av levande ljus upplysta och mycket stämningsfulla kyrkan.

Till Bygdegården gick vi sedan i fackeltåg. Det var en fascinerande syn att stå vid kyrkan och se den ringlande ljusmask som drog genom byn. Det var också roligt att vid ankomsten till Bygdegården se all mascara som tinade och rann ned på kinderna tillsammans med rimfrost som bildats under promenaden. Nästan -30 grader var det, så de försiggjorda frisyrerna blev en aning chanserade under pälsmössorna. Ryktet säger att det bland kökspersonalen under dagen var större oro för just frisyren än för maten!

Efter välkomstdrinken, vilken hade ett fint inslag av svartvinbär, tog vi plats i stora salen där den vackra dukningen gick i marinblått och silver. Maten var fantastisk, prova gärna bifogade recept. Skaldjur till förrätt, kyckling till huvudrätt och en eldsprutande glassbomb till efterrätt. I bomben gömde sig härliga jordgubbar, som för en stund fick oss att längta till sommaren. Det måste finnas många potentiella mästarkockar i Gåxsjö, för det är ALLTID så god mat på alla evenemang.

På Raftsjöhöjden finns en kunnig teatermänniska som heter Gert Andersson.

Hans talang fick vi del av i den intensiva och suggestiva teater han skrivit baserad på barnkonventionen. Med hjälp av barn från Gåxsjö skola fick vi på ett mycket påtagligt vis ta del av den vardag av krig och fasor som många barn i världen utsätts för. Föreställningen manade till eftertanke för oss som satt i värme, trygghet och ljus.

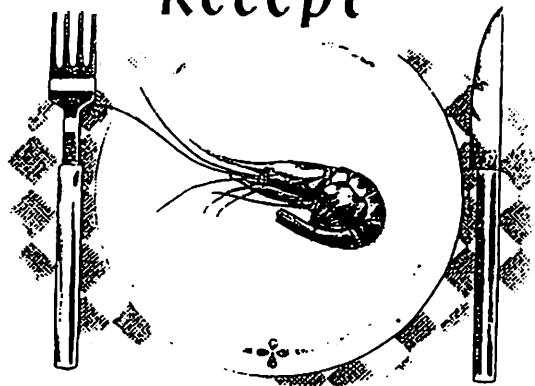
Roligt var det att se återuppförandet av den nyårstablå som vid seklets början tillhörde traditionen i Gåxsjö "Gud signe vår bygd" svävade över iscensättningen av det gamla året som ersattes av det nya, till ljudet av hammarslag på ett spett. Samtidigt läste Josephine Sandberg "Vintergatan" av Zacharias Topelius liksom hennes mormors mor Ingeborg Eriksson gjorde nyårsafton 1917. Jag kände nästan vingslaget genom salen! Under middagen underhöll även en spelskicklig trubadur för tillfället gästades Gåxsjö. Jag håller verkligen med honom i hans lovsång över våra barn och ungdomar som deltog i evenemanget både som aktörer och servitörer. Det är värdefullt att kunna fira tillsammans med sina barn. Barnrummet, omgjort till sovrums, fylldes allteftersom kväll blev till natt.

Ringande kyrkklockor och ett bländande fyrverkeri saluterade att ett nytt århundrade inträtt. När Dr. BW and Lost Soul drog i gång sin härliga bluesrock fylldes golvet snabbt av entusiastiska dansare som njöt av musik och gemenskap till långt in på småtimmarna. Vi 120 som var på Bygdegården vill ge ett stort tack till alla som med roliga idéer och många ideella timmars hjälp gav oss en oförglömlig kväll.

Anna Stierma

Recept

Lisas Laxmousse

225 g rökt lax 1 strimlor
1 pkt crabfish
1 msk citronsaft
1 knivsudd cayennepeppar
1 krm svartpeppar
2 msk klippt dill
2 dl crème fraiche
1 dl vispgrädde
2 tsk gelatinpulver
50 g röd stenbitsrom

Blanda laxen med finfördelad crabfish, crème fraiche, citron, kryddor och dill. Värm grädde och gelatinpulver, rör till gelatinet löst sig. Häll ner blandningen i smeten. Blanda väl och rör sist i rommen. Häll upp i 1-litersform klädd gladpack. Stelna ett par timmar kylen.

Lisas kycklingfiléer

4 filéer i ugnsfast form
salt vitpeppar
2 cl crème fraiche
50 g hackad rökt skinka
2 msk hackad persilja
1 tsk fransk senap
2 dl riven lagrad ost

Blanda och bred över filéerna. 25 min i 225 grader.

Nobelglass

Vaniljparfait:

4 äggulor
1½ dl florsocker
1 tsk vaniljpulver (äkta)
Vispa till en tjock smet
Rör ner 1½ dl mjölk
Häll i en rundbottnad bunke.
Ta en mindre bunke, stoppa den i en plastpåse och sänk ner den i vaniljsmeten.
Ställ in i frysen i ca 2½ timma.
Lyft ur den tomma skålen.
Frys en halvtimma till så det även blir fruset i botten.

Jordgubbssorbe:

3 äggvitor vispas hårt.
ca 400 g frysta jordgubbar blandas med 1 dl florsocker.
Blanda allt.

Häll jordgubbssorben i vaniljparfaiten och frys i minst 3 timmar.

Ett virus kallat Arbete

Ett nytt virus som kallas "arbete" är i omlopp. Om du mottar någon form av "arbete", antingen via e-post, Internet eller helt enkelt överlämnat från en arbetskamrat - ÖPPNA DET INTE!

Detta har cirkulerat på vår arbetsplats i månader och de som har frestats att öppna "arbete" eller ens tittat på "arbete", har märkt att deras sociala umgänge raderats och att deras hjärna slutat att fungera.

Om du träffar på "arbete" via e-post, då ska du för att utplåna viruset, skicka ett e-postmeddelande till din chef med innehållet "Jag har fått nog av din skit, jag har gått till puben." "Arbete" kommer nu att automatiskt glömmas bort av din hjärna.

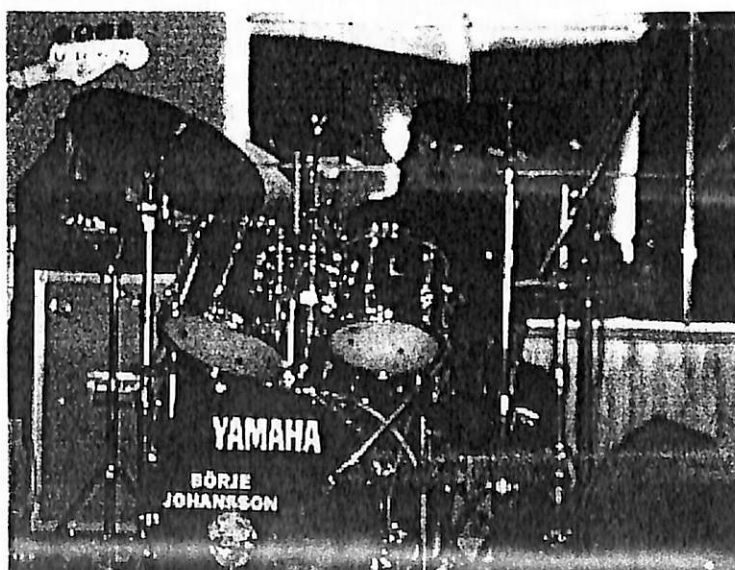
Om du får "arbete" i pappersform, släng det helt enkelt i papperskorgen. Ta på dig din jacka och gå till närmaste pub med ett par vänner och beställ tre öl (eller whiskey). När du har gjort det här 14 gånger, kommer du att märka att "arbete" inte längre har någon betydelse för dig och att Scooby-Doo var den bästa tecknade serien någonsin.

Skicka detta meddelande till alla i din adressbok. Om det inte finns någon i din adressbok, är jag rädd att "arbete" redan har tagit över ditt liv!

Min lördag som "råddare"

En höstlördag i oktober blev jag inbjuden av Börje att hänga med BW & Lost Soul ut på ett gig. Det lät ju spännande så jag hakade på. Polar'n Brynje från Flata kom och hämtade oss vid 2-3 ti'n. Basisten Krille skulle ansluta senare. Instrument, högtalare och PA(?) packades. Massor me' kilo asså! Se'n drog vi iväg i Brynjes svarta Cheva mot Brunflo. Jag satt bak och njöt av musiken. Både Börje och Brynje satt fram och verkade vara döva, för de hörde inte att det var finska eller serbiska låtar och snack. Tydligt var de spända inför uppgiften. När vi kom fram till Brunflo såg jag att spelplatsen var ett typiskt "roadhouse". Krille kom och vi började känka in all utrustning och packa upp på scenen. Undrar hur många kilo ett dansband bär varje vecka? Sedan började soundchecket. Jag tyckte att det lät bra direkt, men grabbarna i bandet ville att jag skulle gå runt och lyssna om det lät lika bra överallt. Jag som är halvdöv och inte speciellt musikalisk i så'na sammanhang tyckte att det dög fast det var svårt att höra vad Brynje sjöng. Det kanske var dialekten. Flera timmar kvar till spelstart kl 22, så nu vidtog den långa väntan. Pizza och öl förkortade väntandets lidande i en halvtimme. Därefter gick vi till de bakre avdelningarna av krogen för att invänta alla gäster, som förhoppningsvis skulle komma just till Matador den här kvällen. Vid niotiden var det inte mer än tio förlorade själar i lokalen och det såg ut att gå mot en ganska stillsam afton. Nu kunde man se hur spelemännens nervositet ökade. Det var som i omklädningsrummet inför en hockeymatch. De bytte om till spelutrustningen; svarta kostymer. Laddade med att gå omkring och trumma eller bara genom att vanka runt i lokalen. Det sades inte så mycket, bara lite snack om vad man skulle börja med och om vad som skulle komma sedan. När bandet gjorde entré var det också ganska lite publik och det blev inget tryck på dansgolvet direkt. Endast en vilsen själ körde ett solonummer till de första låtarna.

Några ögonblick såg det ut att bli två, men bruden han tog några danssteg med skulle bara gå till damrummet. De spelade i ca 45 minuter innan den första pausen kom. 15 minuter bakom köket, innan det var dags för andra perioden. Mer folk i lokalen och något högre stämning. Några hade intagit dansgolvet till pausmusiken och de fortsatte sitt dansande till bandets mer fartiga låtar. Härifrån och framåt kunde man märka att folk blev fler och fler och att deras hämningar släppte alltmer. Faktiskt ganska intressant att sitta som åskådare på den här matchen. I tredje perioden var det så mycket folk på arenan så jag hade svårt att se Dr BW & Lost Soul på scenen. Som alltid är det just när det är som bäst, som man måste sluta. Det kunde inte alla delar av publiken inse så vakterna fick hjälpa till att tömma lokalen. Vi själva fick börja packa och bära igen. Sent om cider kom vi iväg norrut och mitt "råddande" började närma sig slutet. Slutet kom någonstans i närheten av Häggenås för då var det någon som "släckte lyset". Det tändes bryskt när Börje talade om att vi var hemma igen. Slitsamt att vara "roadie". Det var en upplevelse att se krog och musiklivet inifrån och nu vet jag att det inte är en dans på rosor att vara musiker, krögare, bartender eller vakt på en krog. Sena nätter och mycket stök med många som inte visar någon förståelse för en hårt arbetande yrkesgrupp. Till sist: Thanks BJ and the other souls from Thomas

Alla längtar vi väl lite efter sommaren, även om vintern är underbar här uppe i norr.

Här kommer en berättelse från i somras, publicerad i VLT.

Den är skriven av en kollega (förlåt Ulf) på Vestmanlands läns tidning.

Miraklet i Mörhult

– eller historien om när Cyrran skrämde upp mamma och grannarna

I den del av landskapet Småland som passande nog heter Tjust har vi vårt smultronställe. Det ligger på en bergknalle intill en gård som heter Mörhult alldeles innanför havet ett par mil söder om Västervik.

Nedanför knallen och vägen upp till gården har vi en jättehage där det växer oxel, ask och annat ädellov och i fonden skymtar en liten silverglittrig sjö bakom en björkridå.

Hagen befolkas av en flock kor av rasen Highland cattle som gör ett jättejobb med att beta sly och hålla snyggt. Det är tack vare flockens insatser vi från både hammock och förstukvist har den trevliga utsikten över sjön.

Där nere i hagen, lite avskilt från resten av flocken, födde kon Inger en liten kalv en regntung och småkyllig natt i mitten av maj.

Det var inget märkvärdigt med det. Kalven var inte den första för året och det var heller inte Ingers första – hon har uppfostat ett halvduzin små kalvar till duktiga slyätare.

Men den lilla kalven blev huvudperson i ett drama som sträckte sig över flera dygn och som i folkmundet betyder i det här sammanhanget min fru och jag – kallas Miraklet i Mörhult.

Det här är vad som hände.

DRAMAT BÖRjade när bonden på gården och jag på kvällen efter kalvningen gick ner i hagen för att märka, väga och könsbestämma kalven – min insats består vid de här tillfällena av att med en kraftig käpp hålla den nyblivna modern på avstånd medan bonden gör jobbet. Det är en nog så kinkig uppgift med tanke på vad 500 kilo ko fylld av moderskärlek och med jättehörn kan åstadkomma med den som bråkar med hennes avkomma.

Just när Inger rest sig och nådigt gett oss tillstånd att beskåda hennes underverk reste sig också kalven på lite vingliga ben, tittade storögt och förskrämt på oss – vi var ungefär fem meter bort – och satte iväg i en förfärlig fart.

Upp genom hagen rusade den som ett brunt streck, staketet – en kombination av bräder och tagg- och eltråd – flöt den liksom igenom och in i skogen för den som ett jehu.

Där stod vi, handfallna, bonden och jag. Och Inger såg precis lika snopen ut som vi och visste uppenbarligen inte vad hon skulle ta sig till.

Men snabbt organiserades ett uppåd för skallgång i skogen, allt medan Inger fått kraft i stämman och ben och nu kraftigt bölande vankade fram och tillbaka i hagen – det syntes verkligen på henne att hon var orolig.

Och vi gick – bonden och hans fru, folket i gårdens lillstuga och min fru och jag – på bara någon meters avstånd från varandra genom skog och över hyggen, upp på bergsklackar och ner i daltjusorna.

ALLT VAR FÖRGÄVES. Ingen kalv. Mörkt började det bli också, småkallt och ruggigt var det. Missmodet spred sig – vi tyckte så synd om kalvkräket som ju måste vara dödstrött och alldeles genomrädd. Knappt ett dygn var den. Frågan var hur länge den skulle klara sig.

Hem gick vi, sov gjorde vi några timmar och nästa morgon var vi ute i skogen igen nästan så fort det blivit ljus. Nu var det bara min fru och jag som genomsökte terrängen. Bonden och hans fru kan naturligtvis inte försörja sig på gården utan har jobb vid sidan om och sådana måste skötas – bortsprungna kalvar är inte giltigt förfall.

Så småningom gav också vi upp och började med de vårsysslor vi åkt till Småland för att fixa. Nu var det bara Inger som råmade och vankade.

Och dagen gick, och kväll blev det.

Då – plötsligt – stod den på vägen. Kalven. I sakta mak gick den och där hagen tog slut vek den av in mot skogen.

UPPBÅDET ORGANISERADES på nytt, snabbt var vi på plats och började vår skallgång. Försiktigt, försiktigt gick vi mellan tallarna. Och där låg den och tryckte, liten och tunn. Hungrig och törstig såg den också ut att vara. Undra på det, förresten. Ett dygn drygt hade den varit utan mammamjolk – mer än halva sitt liv.

Sedan blev det som så ofta på tv. En repris från gårdagen.

Kalven i väg, in i hagen den här gången. Som en blytt rann den förbi Inger som stod och blängde som bara kor kan. Tystnat hade hon också, förmodligen av pur häpnad över ungens uppförande.

Så försvann den igen. Det var knappt den syntes när den gled igenom staketet mot skogen på sjösidan av hagen. Så liten och ynkelig var den.

Och nu gav vi opp, hoppet var ute, tyckte vi. Även bonden som i grunden är optimist, förmodligen ett av skälen till att han håller på med bonderiet vid sidan av heltidsjobbet som snickare med egen firma och fullt upp att göra.

Vad vi hoppades var att det skulle gå fort, att kalven skulle somna in och inte vakna mer. Vad vi fruktade var att den skulle göra sig illa och bli ett byte för räven.

Modstulna vandrade vi var och en till sig medan även den här kvällen mörknade och ett elakt regndrev in från sydost och gjorde tillvaron ännu dystrare.

MEN MÖRGONEN därpå sken solen och mitt i hagen gick Inger i godan ro och nafsade i sig från färskgräset.

Bredvid gick kalven.

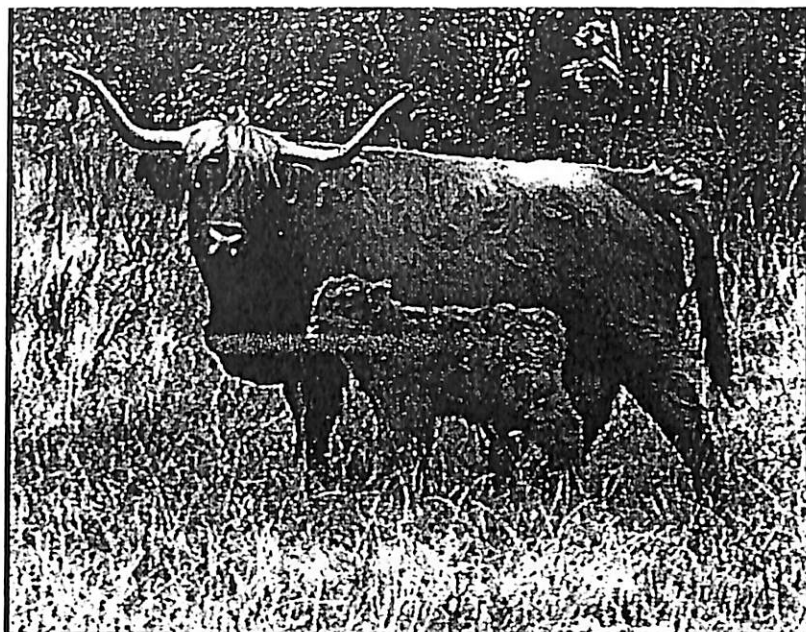
Sommaren lång höll hon sedan den lilla kvigan, för det var en tjej, i herrans tukt och förmaning. Kom den en meter ifrån henne brummade hon till, kom den något längre bort tog hon därtill till kroppsspråk för att visa att hon inte tänkte tåla några nya dumheter.

MEN LITE STOLT var allt Inger över kalvens eskapad.

Det märktes när vi eller de året-runtboende på gården fick besök.

Då kom hon gärna och visade upp sin dotter. Det syntes på henne att hon njöt av att höra när vi berättade om de dramatiska händelserna de där dagarna i maj.

ULF GOTHNIER

Stjärnorna i såpan. Cyrran, hon heter så för att EU i sin outgrundliga vishet har bestämt att alla kalvar födda på Mörhult i år ska ha namn på C, och mamma Inger. Bilden togs den dag de två återförenades efter Cyrrans skogsäventyr.

Foto: ANNA GOTHNIER

Fler texter från Västerås musikklassers besök:

Bertil på Bränna

På bondgården Bränna bor bonden Bertil med sina fyra ståtliga nordsvenskar. Läs artikeln om när vi hälsar på i stallet...

Vår grupp går tillsammans upp till bondgården som kallas Bränna, där vi ska få träffa Bertil och hälsa på hans hästar. Först går vi in i stallet och Bertil berättar lite om hästarna och om när han travade. Bertil har med sina nordsvenskar varit mycket framgångsrik inom travsporten genom åren, men nu får han inte tävla längre för han har blivit för gammal. Man får nämligen inte tävla efter att man fyllt 67 år. Sedan går vi in i hagen och hälsar på hästarna, de är fyra stycken och heter Slogy, Eldy, Pimenta och en till som vi inte minns namnet på. Alla hästarna är väldigt keliga och snälla, men Eldy som bara är två år är lite blyg.

- Besöket var jätteroligt och vi är hemskt glada att vi fick komma.

- Tack Bertil!!!

Charlotte & Natalie

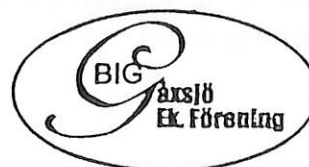
Bakning i Vallnäset

”Å, så färdig kakan är”.

Det är en av meningarna som finns i rimmet om Bakning i Vallnäset.

Det började med att vi skulle baka, en mjuk och god tunnbröds-kaka
Kavla och kavla, vi pickar så,
skjuts in i ugnen, vi gräddar på.
Sopa här och sopa där,
å, så färdig kakan är.
Sen skulle vi till kaninen ut,
men oj,
den var borta, nu blev det akut.
Den låg och tryckte under verandan
Oj, vi tappa nästan andan.
Sedan blev luften väldigt kall,
men kaninen kom ju ut i alla fall.
Sen vi skulle hem med bil,
och fick åka noll, fyra mil

Melanie och Helena

Ett ”snack” med Rolf

Efter vårt biobesök träffade vi en farbror som hette Rolf. Han berättade för oss om sitt liv i Gåxsjö och uppehåll oss i fyrtio minuter!

Den första kvällen i Gåxsjö efter vårt biobesök, träffade vi Rolf. Det händer när vi hälsar på hans hund.

- Det är roligt för min hund Pass att få träffa lite nya människor, säger Rolf.

Vi börjar prata och han berättar att han är uppvuxen i Bräcke som ligger i södra Jämtland. Han slutade skolan efter sju år, när han var 13 år och började jobba i skogen. För 25 år sedan flyttade han till Gåxsjö och här trivs han.

Nu är Rolf 57 år. När han fyllde 50 överraskade de andra byborna honom. På morgonen skjutsade några stycken ut honom till byn Hammerdal, som ligger två mil från Gåxsjö. Han var helt oförberedd och blev därför förvånad.

Senare på dagen kom byborna tillbaka och satte på honom ögonbindel. De skjutsade honom runt byn några gånger för att förvillan. Han visste inte alls var han var. De tog honom till bygdegården och ledde honom upp och ner för trapporna flera gånger. När han kom in i stora salen tog de av honom ögonbindeln och där satt sjuttio människor från byn.

De hade gjort i ordning en fest för honom.

- Då blev jag röd, säger Rolf.

Han har tre katter och en hund. Vi börjar prata om djur och vi frågar vad det finns för djur kring Gåxsjö. Rolf säger att det finns bl.a. lo, björn, olika fåglar, rävar och bävrar.

Då berättar vi för honom att vi ska på bäversafari nästa dag. Vi får reda på att han brukar jaga bävrar.

- En vår sköt jag fjorton stycken, säger Rolf stolt.

- Kyrkan i Gåxsjö är fin, säger vi och han håller med.

- Vi ska ha konsert där i morgon, säger vi, och då lyser Rolf upp.

- Jag tycker om ungdomar som sjunger och uppträder, säger han. Jag lovar att komma. Ni ska ta vara på era liv, fortsätter han, och om ni får en bråkig man, så ska ni slå honom med en brödkavel. Det hjälper! Vi avslutar samtalet och går därifrån. Vi har pratat med Rolf i fyrtio minuter

Miriam och Hannah

Bingo våren 2000 klockan 19.00

Gåxsjö – fredagar
25 februari
24 mars

Kakuäsen – fredagar
18 februari
17 mars
14 april
12 maj

Laxsjö – onsdagar
19 januari
16 februari
15 mars
12 april
10 maj

Laxviken – fredagar
4 februari
3 mars
7 april
5 maj

Ottsjön – fredag
21 januari

Störåsen – fredagar
11 februari
10 mars
31 mars

Obs! Medtag penna!

Årsmöten

Bygdegårdsföreningens årsmöte äger rum
söndag den 20 februari kl. 19.00.

BIG

Den 19 mars kl. 13.00 på bygdegården.
Efter årsmötet äter de som vill en lättare
måltid. Därefter vidtar en idé- och diskus-
sionsstund. Ta med er alla synpunkter och
idéer ni kan komma på.

Välkomna!

Konsert

Konsert i Gåxsjö kyrka den
2 februari kl. 19.00 med

Östersunds ungdomssynfoniker

under ledning av Bo Öhrberg.

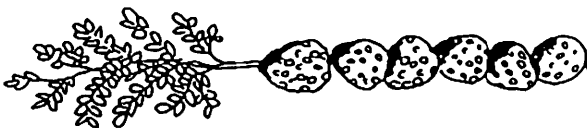
Fri entré till kyrkan.

Därefter blir det musikcafé i
församlingssalen.

Pris:

Barn/ungdom 10:-

Vuxna 30:-

Ett strå smultron.....

till alla som hjälpte till att ordna en trevlig
nyårsafton:

Gert på Raftsjöhöjden (teater)

Skådespelande barn och Thomas

Todd, BW (musik)

Josefine (diktläsning)

Mia, Kina och Julia (nyårstablå)

Petter och Leif (fyrverkeri)

Alla som "blandade sig i" mat och dryck

Alla glada positiva gäster

BIG&Bgf

till dem som ordnade nyårsfesten, för den
goda maten, och framför allt de vegetariska
alternativen. Tack också för nyårstablån
(äntligen).

Birgitta Bardosson

GIF-spalten

Årsmöte 3/3 kl 19.00

Gåxsjö bygdegård.

Per-Jan och Ronne står för förtäringen

Riksskidan 5-13 februari

Den 5/2 kommer vi att åka cancerfondens
"Riksskidan" mellan kl 12 och 14. Startkort för
vuxna 50 kr, barn 10 kr. Korv och dricka
kommer att säljas vid bygdegården. Den som vill
åka på annan tid och ge pengar till cancaefonden,
kan köpa ett startkort av Anna, 40075. Vill man
inte åka skidor så kan man ändå köpa ett startkort
och delta i gåbingon på lördagen den 5e februari.

Skidträning onsdagar 19.00

Samling vid bygdegården.

Träna inför flyktingloppet, se nästa nummer.

Gympan vilar

tills skidträningen är slut

Bad lördagar 14.30-16.00

Grevåkerskolan, Hammerdal

Badminton lördagar 17.00 och

onsdagar 19.00 (för de som inte kan åka skidor)

Grevåkerskolan, Hammerdal

Sankt Olavsloppet 2000.

Det börjar bli dags att anmäla intresse för att
springa årets S:t O.

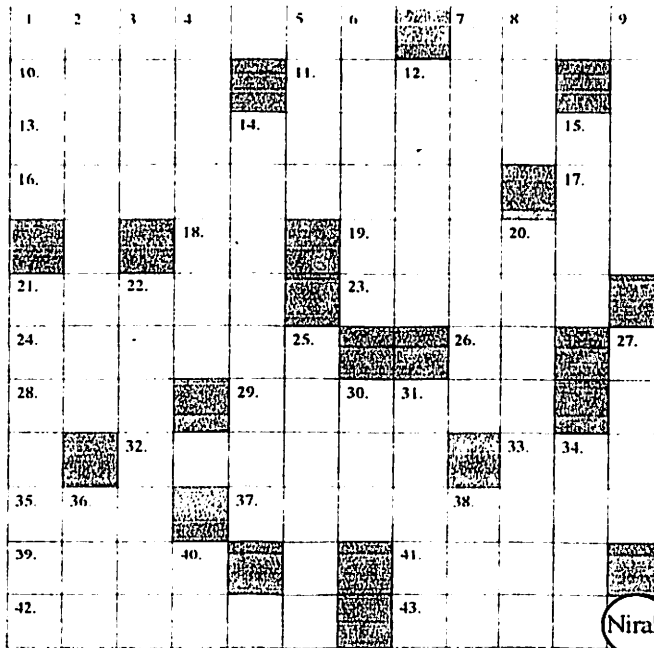
Vi står utan lagledare då Börje och Thomas inte
kan fortsätta i år. Vi behöver också några som
sköter marktjänsten med matlagning och service.

Bestäm dig snabbt för att vara med och springa
5-9 juli och anmäl ditt intresse före sista februari
till Thomas på 40033 eller 642810.

Till salu

Nästan oanvända hockeyrör, storlek 34
säljes för 100 kronor.

Ring Lisa 40033

Vågrätt

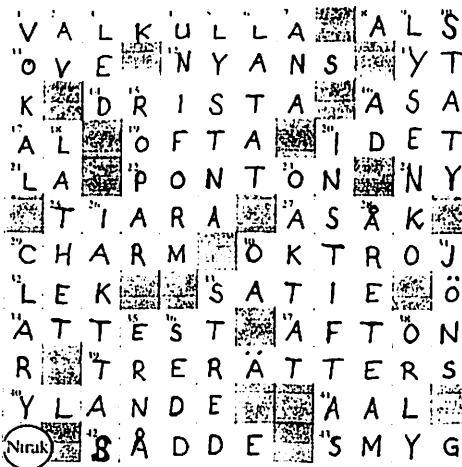
1. Vissla på jamska
7. Brukar den starke
10. Kan klor
11. Därmed blir katten ätbar
13. Var psalmverser förr
16. Är kanske favoritfåtölj
17. Näring
18. Telefonaktiebolag
19. Enslig ort
21. Beslutar
23. Den norske grannen
24. Osäker
26. Tor
28. Stater i förening
29. Bättre än god
32. Tätar
33. Nation Security Agency
35. Kan börja med eld
37. Tema
39. Fullblod
41. Har bok i GT
42. Fundament
43. Manövrerar

Lodrätt

1. En tant
2. Säljs mjölk
3. Avslutar januari
4. I koma
5. Är bäst
6. Hon är knubbig
7. Bra om båten är
8. Kung på latin
9. Mansnamn
12. Kan man gröt ur gryta
14. Bra att lita till
15. Blå bär
20. Vacker buske
21. Fult att göra
22. Tunt emballage
25. Kortare litterärt verk
27. Gångart
30. Amerikansk pappa
31. Den vars lott är eländig
34. Spår
36. Obchaglig känsla
38. Mejeriprodukt
40. Har spelande medlemmar

Lösningen på krysset skickas till Lisa Lindholm Sandberg Gåxsjö 4461, 830 70 HAMMERDAL, eller läggs i TiS-lådan vid skolan, senast den 21 feb. Den först dragna rätta lösningen vinner en trisslott..

Rätta lösningen på förra korsordet

Vågrätt

1. Jämtlandsk smorboll
8. Dansk o
11. Fornkvast
12. Sköfning
13. Avslutar rekyt
14. Kan den tjars sig
16. Plats med rum i Blekinge
17. Trivs vid vatten
19. Upprepade ganger
20. Platsen för dväla
21. Litter sol
22. Hyttank
24. Fas
25. Häpprymad
27. Drogs av bockar
29. "Det"
30. Privilegium
32. Samling kort
33. Fransk tonsattare
34. Godkännande
37. Vid solnedgang
39. Ar ofta kabasmåttel
40. Hors ibland i kennel
41. Arbejdernes avholdslandslag
42. Gjorde bonden i varus
43. Sker det hemliga i

Lodrätt

1. Spårljud
2. Kan skott ga
3. Kna
4. Visar tillhoughet
5. Gilupska
6. Har sig slooken
7. Misstanka
9. Rysk biolog
10. Star mangen omtalad
15. Hoftar
16. Loser toster
18. Kännetecknar den indolente
20. Grundas
23. Aven om
26. Följs uppmärksamt
28. Lokal grupp i fjällvärlden
29. Firas i augusti
30. Tecknade med humor
31. Hette en dummer
33. Gjorde Sven Dufva
35. Åstadkomma
36. Vill stjärnan bli
38. Parisisk aerodrom

Lösningen på krysset skickas till Lisa Lindholm Sandberg Gåxsjö 4461, 830 70 HAMMERDAL, eller läggs i TiS-lådan vid skolan, senast den 21 dec. Den först dragna rätta lösningen vinner en trisslott..

Korsordstävlingen

Den här gången fick vi in åtta lösta korsord, varvid sex var rätt lösta.

Först dragna rätta lösningen var:

Britta på Bränna.

Grattis till trisslotten!

Grattis!

Emmy Berglund blev vår prenumerant nummer 100!

Vi bjuder dig på en årsprenumeration.

Red.